

التهاب دوره کودکی می‌تواند عامل افسردگی در بزرگسالی باشد

پژوهشگران فنلاندی، نوعی اسپری بینی ابداع کرده‌اند که می‌تواند امکان ابتلا به کووید-۱۹ را تا هشت ساعت متوقف کند.

پژوهشگران آلمانی در بررسی جدیدی نشان داده‌اند که التهاب و عفونت در دوره کودکی می‌تواند عامل بروز افسردگی و روان پریشی در نوجوانان، باشد. به گزارش ایسنا و به نقل از نوروساینس نیوز، بسیاری از پژوهش‌ها نشان می‌دهند که عفونت، التهاب و تغییرات متابولیک در اوایل زندگی می‌تواند به بروز اختلالات روانی منجر شود. این موضوع شاید به واسطه تأثیر اختلالات بر مغز در دوره‌های بحرانی رشد آن پیش بیاید.

بررسی جدید پژوهشگران آلمانی، شواهد جدیدی را در مورد این پرسش ارائه می‌دهد که چگونه عوامل خطر ایمونومتابولیک در دوران کودکی ممکن است بر ایجاد افسردگی و اختلالات روان پریشی در بزرگسالی تأثیر بگذارند. "نیلز کاپلمن" (Nils Kappelmann)، پژوهشگر "موسسه روانپزشکی ماکس پلانک" (Max-Planck-Institute of Psychiatry) و همکارانش باور دارند که اگر یافته‌های این پژوهش تایید شوند، روش‌های جدیدی را برای درمان افسردگی و روان پریشی در بزرگسالان ارائه خواهند داد و با هدف قرار دادن عوامل خطرزای ایمنی متابولیک در دوران کودکی، امکان تلاش برای جلوگیری از این اختلالات را فراهم خواهند کرد.

این پژوهش، یکی از هفت پژوهش ویژه‌ای است که به بررسی پیوندهای احتمالی میان التهاب و اختلالات سلامت روانی می‌پردازد.

رابطه پیچیده التهاب با رشد مغز

پژوهش‌های پیشین نشان داده‌اند که عفونت‌های دوره کودکی ممکن است با پیشروی اختلالات روانی به ویژه اختلالات روان پریشی مانند اسکیزوفرنی مرتبط باشد. سایر پژوهش‌ها، نشانگرهای التهاب در دوران کودکی و نوجوانی را با افزایش میزان افسردگی و روان پریشی در بزرگسالی مرتبط دانسته‌اند. با وجود این، چنین ارتباطاتی بسیار پیچیده به نظر می‌رسند و با نشانگرهای التهابی خاصی همراه هستند.

همچنین این پژوهش، ارتباط میان تغییرات متابولیک و اختلالات روانی را پیشنهاد می‌کند. به نظر می‌رسد که افزایش شاخص توده بدنی و چربی بدن، با افزایش خطر افسردگی مرتبط باشد؛ در حالی که شاخص توده بدنی پایین ممکن است به افزایش خطر اختلالات روان پریشی منجر شود. سایر پژوهش‌ها نشان می‌دهند جوانانی که به اختلال در تعادل گلوکز-انسولین مبتلا هستند، ممکن است در معرض افزایش خطر روان پریشی در آینده قرار داشته باشند. این در حالی است که افسردگی می‌تواند به اختلال در تنظیم گلوکز-انسولین منجر شود.

تغییرات التهابی و متابولیک ممکن است با سایر عوامل مؤثر بر ایجاد اختلالات روانی به ویژه استعدادهای ژنتیکی و تجربیات نامطلوب یا بدرفتاری در اوایل زندگی مرتبط باشند. کاپلمن گفت: یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهند که سطوح بالاتر عفونت، التهاب و تغییرات متابولیک که معمولاً در افراد مبتلا به افسردگی و روان پریشی دیده می‌شوند، می‌توانند دلیلی برای بروز این اختلالات باشند، نه صرفاً پیامد آن.

پژوهشگران خواستار روش‌های پژوهشی نوآورانه برای ارزیابی ماهیت و مکانیسم‌های دخیل در این روند هستند. آنها خاطرنشان کردند که بررسی‌های مداخله‌ای نیز برای آزمایش کارایی هدف قرار دادن تغییرات متابولیک ایمنی در اوایل زندگی برای پیشگیری از افسردگی و روان پریشی بزرگسالان مورد نیاز است. برخی از بیماران ممکن است از درمان با داروهای ضدالتهاب سود ببرند؛ اگرچه آزمایش بالینی این رویکرد تاکنون نتایج متفاوتی را به همراه داشته است.

"پائولو لیزانو" (Paulo Lizano)، از پژوهشگران این پروژه گفت: به رغم این پیشرفت‌های قابل توجه، هنوز موضوعات بسیاری ناشناخته مانده‌اند و بررسی‌های بیشتری برای افزایش کاربرد بالینی این یافته‌ها مورد نیاز است.

این پژوهش، در مجله "Harvard Review of Psychiatry" به چاپ رسید.

انتهای پیام